

mai – iunie 2022

se distribuie gratuit

Fiilor, fiilor, cel ce umblă singur umblă și păcatul după el, și n-a fost altfel cu cel ce umblă singur, căci cel singur dă să se ascundă și de aceea are nevoie să nu fie văzut, și apoi piere prin înseși faptele sale lucrate la întuneric. Martorul este mărturisitorul cel pentru tine, nu tu, iar dacă nu ai martor nu are cine mărturisi pentru tine înaintea Mea, decât satana, care te vede cum calci peste lucrarea bisericii lui Hristos. Încetează dar să povestești cele despre tine, adevărate sau îndrăgite, că nu trebuie să ți se ia în seamă, că tu ești neascultător de rânduiala cea sfântă a fiilor bisericii lui Hristos, căci cei doi în rai au căutat singuri și și-au schimbat duhul și adevărul și s-au încrăzuit pe Dumnezeu cei ce au dat să se ascundă. *pagina 4*

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Sfintele Paști, a Slăbănogului

Mă așez cuvânt în cetatea Mea de azi. Vin la voi cuvânt, fiilor din cetate, vin să vă vestesc lucrările Mele cu voi.

E zi de duminică, e zi de aducere-aminte a lucrărilor Mele de pe pământ acum două mii de ani, fiilor. O, nu sunt pentru odihna trupului zilele Domnului și ale lucrărilor Domnului, ci sunt pentru ridicarea la cer a sufletelor celor ce se vor a fi fii ai lui Dumnezeu în mijlocul fiilor oamenilor pe pământ, căci fiii lui Dumnezeu nu sunt din lumea aceasta ca fiii oamenilor care și-au ales lumea și farmecul ei și îndeletnicirile

ei cele pentru trup și pentru risipirea sufletului întru cele ce trec și nu mai rămân. O, fiii lui Dumnezeu sunt în lume dar nu sunt din lume, așa am spus Eu Tatălui Meu când îi încredințam grijii Sale pe cei ce Mi-au fost ucenici cât am stat cu ei pe pământ, iar apoi I-am spus Tatălui să le poarte de grijă câtă vreme Eu am de suferit și de plătit viața lor și a celor de până la ei și a celor de după ei ca să-i scot din robia lui satana pe toți, numai să caute ei cu Dumnezeu dacă sunt încă pe pământ cu trupul, după ce Eu, Domnul, dau tributul pentru răscumpărarea lor, trupul Meu

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

zdrobit pe cruce pentru ca să aibă ei apoi viață, și din belșug să aibă, precum este scris de cei ce se sfințesc pentru Dumnezeu și aduc Lui închinare și slavă și cinstă ca slujitori ai acestei slave.

Fiilor, fiilor, nu sunt pentru odihna trupului zilele Domnului, ci sunt pentru iubire, pentru slăvire, pentru slujire înaintea Celui ce a făcut cerul și pământul și omul, iar pentru aceasta trebuie veghere, fiilor. Așadar, Eu, Domnul, vin la voi și pun în carte cuvânt de vindecare și spun: Cei ce caută în cuvântul Meu cel de azi, cei ce dau apoi să țină seamă de ceea ce Eu grăiesc azi pe pământ pentru cei ce cred și dau să se împlinească lui Dumnezeu prin povața Mea, aceia să nu fie slăbănogi, să nu slăbănogască în zilele Domnului, ci să se ridice cu duh și cu har să privegheze și să aducă Domnului închinare, întâmpinare, creștere sfântă pentru ei, umilintă mare pentru greșeli, duh blând și smerit, toate pentru zidirea bisericii lui Hristos, căci am spus celor ce calcă pe urmele Mele prin cuvântul Meu cel de azi, am spus să lucreze și să nu stea. Ca și slăbănogului din pomenirea cea de azi le-am spus: «*Ia-ți patul tău și umblă!*».

O, umblă, măi creștine, umblă, fiule, pe urmele Mele, nu sta să te odihnești cu trupul, căci Eu, Domnul, aștept cu sete și cu dor după tine zilele cele pentru Dumnezeu ca să stea creștinii în sărbătoare cu Domnul lor, nu tot loruși să-și închine și aceste zile ca și celelalte din săptămână, o, că e puțin de tot cât trăiește pentru Domnul cel ce cinstă ziua Domnului, căci celelalte zile le închină grijii pentru trup omul creștin.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, aduc vouă veste din cer. Vin în cetate peste șapte zile, vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu patroana ei, cu femeia samarineancă, și vom așeza în carte deslușiri de taine pentru viața sufletului, pentru lucrarea cea sfântă a fiilor lui Dumnezeu, că multe sunt de învățat și de urmat pentru ei ca

să fie ei plăcuții Domnului. Așadar, așezați între Mine și voi masă de serbare sfântă și de cuvânt sfânt și ieșiți la fântână ca să ne întâlnim în cuvânt și să aducem bucurie și sărbătoare de cuvânt, pentru ca să învețe fiii lui Dumnezeu, să învețe ei ce este viața cu Hristos în toată vremea și ce au de lucrat ei în zilele Domnului, căci ziua Domnului a fost sfințită aparte odată cu învierea Mea dintre cei morți, și a fost ea plătită cu suferința cea mare a Fiului lui Dumnezeu prin cruce acum două mii de ani, o, și nu trebuie odihnă pentru trupul creștinului, și trebuie bucurie și veselie și slavă adusă Domnului, căci cu suferință a plătit Domnul această zi de slavă și de bucurie, că Domnul a înviat ca să le dea lor învierea, iar învierea are lucrare mare și multă, nu are creștinul odihnă cu trupul în această zi, ci lucrare mare are, o, fiilor.

Vin cu ucenicii la voi la masă și vin cu samarineanca, cu cea cu care am grăit la fântâna lui Israel acum două mii de ani, fiilor, că e încă mult de învățat și de împlinit prin fiii și fiicele Domnului, prin cei ce se voiesc să-Mi fie fii. Așadar, puneți între Mine și voi masă

de serbare și să vă găsească așezați înaintea Mea și să pun Eu masă de cuvânt, de creștere sfântă pentru cei ce se păstrează fii ai lui Dumnezeu prin cuvântul Meu împlinit peste ei, cuvânt care crește fii pentru împărăția care va rămâne, căci zilele cele pentru trup de toată ziua se duc cu toată truda lor, căci sunt trecătoare ca și trupul, dar viața cu Dumnezeu a fiilor lui Dumnezeu rămâne, o, fiilor, și se suie la cer și îi așteaptă în slavă pe cei ce aduc Domnului slavă pe pământ și sărbătoare cu slavă.

Binecuvântată să fie masa Mea cu voi în cetate și întâlnirea la fântână cu Mine și cu însoțitorii Mei, căci omul care este cu Dumnezeu pe pământ nu umblă niciodată singur, ca nu cumva satana să aibă prilej să-l învinuiască la Domnul călcător de

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

cuvânt sfânt, de legea sfințeniei bisericii lui Hristos, și iată, Eu împlinesc și nu umblu singur.

Și acum, fiilor, Eu, Domnul, așez de pe acum masă de cuvânt, iar voi aprindeți lumânările sărbătorii și să vă găsească că așteptați pe cei din cer aici, în cetate, cu cei apropiați vouă lângă

voi pentru cele purtate de voi înaintea Mea cu slujire și cu slavă, căci slavă pentru Domnul aveți voi de lucrat, și aceasta este partea cea bună, cea care nu se va lua de la voi, precum este scris, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 mai 2022

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei

In cetatea cuvântului Meu este așezată masă de sărbătoare, că le-am vestit fiilor din cetate acum șapte zile că vin cu ucenicii și vin cu samarineanca, cu cea cu care am grăit la fântâna lui Israel acum două mii de ani.

Vin cu sărbătoarea fântânii întâlnirii și cu patroana ei, fiilor, iar voi ați ieșit la fântână cu sărbătoare și vă găsească că Mă așteptați, iar Eu sunt cu mulți oaspeți la masă cu voi în ziua aceasta, căci femeia samarineancă serbată azi aici, în cetatea Mea de azi cu voi, are însoțitori la această masă de pomenire toată cetatea Samariei, toți cei cu care ea a venit la fântână din cetate după ce Eu am cuvântat cu ea și după ce s-a dus numaidecât să vestească pe cei din Samaria că ea a găsit la fântână pe Cel Care ar fi să fie Mesia, și să vină ei să vadă dacă adevărat este El Mesia, o, și le-a fost lor ușor să creadă dacă și cu ei am grăit, și am petrecut la ei două zile cu ucenicii Mei și mare mântuire s-a făcut în ziua aceea peste cetatea Samariei, mare, fiilor, mare, și vestea Mea s-a dus în lung și în lat peste pământ apoi, căci toată casa acestei femei s-a făcut mărturisitoare lui Hristos, și până la împărați s-a ajuns cu lupta cea pentru mărturisirea venirii lui Mesia, Hristos Cel înviat dintre morți după trei zile de la răstignirea Lui pe cruce prin respingerea lui de către preoții Sinedriului din Ierusalim.

Fiilor, fiilor, acum douăzeci și doi de ani v-am descoperit taina casei întâlnirii și s-a împlinit apoi aici, în cetate, așezarea ei, dar am spus că mai întâi așezăm fântâna casei, așa cum este obiceiul din străbuni când se zidește o casă, ca mai înainte de ivirea ei să se așeze mai întâi fântâna ei. Și după ce s-a așezat ziua săpării fântânii a fost apoi slujba de sfințire și așezarea ingerului fântânii, și am așezat cu voi veghetoare la fântână pe femeia cu care am grăit Eu, Domnul, la fântâna lui Israel acum două mii de ani, că mare s-a ridi-

cat această mărturisitoare a lui Hristos după ce au sfârșit lupta mărturisirii apostolii Mei până la cei întâi între ei Petru și Pavel, și apoi unii după alții cei ce M-au mărturisit împăraților lumii, și așa am zidit Eu, Domnul, biserica Mea, căci sfinții și mărturisitorii și mucenicii au însemnat biserica lui Hristos, nu oricine, nu cei ce nu iubesc, nu cei ce nu mărturisesc.

Fiilor, fiilor, dorul de Hristos al acestei mucenice a fost focul care a cuprins inima ei în ziua când M-a descoperit la fântână, a fost apa cea vie, care s-a făcut râu din ea și s-a împărțit pe pământ, iar clipele mucenice și durerile din vremea chinuirii au fost aripile cele pline de dor să-L întâlnească dincolo pe Mesia, pe Cel ce are apa cea vie, o, că n-a mai dorit ea altceva apoi, ba a curs ca râul acest dar din ea în părți, și iată dragostea ce este, căci ea este Dumnezeu în om și pe toate le rabdă pentru Dumnezeu, Care Se face dor nesfârșit în inima celui unit cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, v-ați așezat cu sărbătoare și ați ieșit să Ne întâmpinați. Am venit, o, fiilor. Binecuvântată să ne fie întâlnirea la fântână și hai să ne așezăm! Iată, voi sunteți puținei la masa de azi, iar Eu și însoțitorii Mei suntem mulți. Ne amintim de întâlnirea de acum două mii de ani acolo, la fântâna lui Iacov, și privim cu nesaț taina Mea cea de azi aici, cu voi. O, atâtea lucruri nedescoperite atunci se împlinesc acum, iar ucenicii Mei văd cu uimire și cu sfială cerească mersul Meu de azi cu voi și se umplu de bucuria Mea, căci Eu Mă bucur că pot să împlinesc acum pe cele nedescoperite atunci, dar caut să înțeleagă cei de azi cât mai mult cele lucrate azi și vestite încă de pe atunci, sau cele nelucrate azi, dar lucrate atunci și uitate să fie puse în lucru pentru creșterea cea sfântă a poporului lui Dumnezeu, și, ca și atunci când unii împlineau iar alții nu, trebuie tot mai multă ordine pentru calea cu

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Domnul a poporului Domnului, a celor ce doresc să ajungă până la capăt cu calea și cu ascultarea cerută celor ce vor să nu piardă calea. Ca și atunci, când preoții poporului nu se îngrijeau de sfințenia fiilor lui Dumnezeu, tot așa și azi este, o, și mor pe cale mulți, și nu mai merg cu mersul sfânt și merg pe cale cu păcatul, o, și doare la Dumnezeu această lipsă de cunoștință și de povătuitori pentru cei pe cale după Hristos, și nu știu creștinii cine sunt lupii acoperiți cu piele de oaie, și care atât de ușor îi mânuie pe cei de sub mână lor și îi leagă să nu vină spre slava cuvântului Meu, care îi învață viața cea sfântă pe creștini, că iată, slujitorii la altare nu dau să se aplece sub glasul Meu de Păstor milos și blând, și nici pe cei sărmani și loviți de păcate nu-i lasă să audă glasul Meu și să învețe să fie creștini după adevăr.

Se simt preoții stăpâni pe cheile împărăției cerurilor și zic că le-au moștenit de la apostolii Mei, o, dar cine le-a spus lor să-L închidă cu ele pe Dumnezeu în cer și să nu mai vină pe pământ să le vorbească oamenilor și să le dea lor apa cea vie și să-L poată omul cunoaște pe Dumnezeu prin cuvânt? O, nu stă Domnul în cer, nu, și vine și lucrează pe pământ, precum a făgăduit că va veni, căci Eu am spus turmei să spună: „Vino, Doamne!”.

O, fiilor, aveți grijă de cuvintele gurii, să nu vă despartă de Dumnezeu, să nu fie fără Dumnezeu în ele, căci omul fără Dumnezeu în el este omul păcatului și păcătuiește prin cuvinte și prin fapte. O, aveți grijă să învățați viața de creștin și umbletul de creștin. Aveți grijă să nu umblați singuri ca și cei desfrânați, căci cine umblă singur caută după păcat și de aceea umblă singur, ca să poată păcătui umblă în voie singur, și nu de altceva caută singur omul, căci cei ce stau în lumină aceia sunt cei ce ascultă de Dumnezeu și nu caută cu întunericul, nu caută singuri. Omul e slab de tot încă din rai și de aceea nu trebuie să umble singur, ci numai însoțit, numai vegheat, numai cu lumină lângă pașii lui, căci cei ce au căzut din bărcuța Mea de azi de aceea au căzut, au umblat singuri pentru ca să facă păcat și au căzut în păcat și apoi în gol, în lumea cea plină de păcat.

Fiilor, fiilor, cel ce umblă singur umblă și păcatul după el, și n-a fost altfel cu cel ce umblă

singur, căci cel singur dă să se ascundă și de ceea ce are nevoie să nu fie văzut, și apoi piere prin înșeși faptele sale lucrate la întuneric. Martorul este mărturisitorul cel pentru tine, nu tu, iar dacă nu ai martor nu are cine mărturisi pentru tine înaintea Mea, decât satana, care te vede cum calci peste lucrarea bisericii lui Hristos. Încetează dar să povestești cele despre tine, adevărate sau îndrugate, că nu trebuie să ți se ia în seamă, că tu ești neascultător de rânduiala cea sfântă a fiilor bisericii lui Hristos, căci cei doi în rai au căutat singuri și și-au schimbat duhul și adevărul și s-au încruzit pe Dumnezeu cei ce au dat să se ascundă.

Fiilor, fiilor, învățați de la Mine, căutați să-L slujiți pe Dumnezeu ziua și noaptea, nu vouă înșivă și unii altora, o, nu așa, fii și fiice, nu așa, nu ca și cei care trăiesc pentru trup, căci toate rămân, și te vor condamna la nelucrarea cea pentru viața sufletului, căci sufletul este veșnic.

Omul își pierde timpul pentru sine, nu pentru suflet. Face copii omul, și apoi strânge pentru ei ca să aibă copiii, dar pentru viața sufletului nu știe omul să-și dea viața aceasta. Iată, trebuie să învățăm pe mulți viața cu Dumnezeu, fiilor, căci cele zece fecioare despre care am vorbit acum două mii de ani au stat împărțite în două prin felul lor de viață. Cinci din ele vegheau venirea Mirelui și-și găteau sufletul cu voile lui Dumnezeu și stăruiau veghind zi și noapte cu candelile aprinse, dar celelalte cinci nu vegheau, nu aveau înțelepciunea vieții sufletului, se îngrijeau de grijile vieții, se împodobeau cu bogății, cu plăceri, o, și au rămas afară de venirea Mirelui, au rămas cu plânsul, căci le-au robit grijile.

Fiilor, sunt cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele și sunt cu cei pomeniți pentru masa de azi. Iată, lacrimi văd, că nici cei de atunci cu Mine umblând n-au putut să înțeleagă pentru ei cele ce Eu, Domnul, grăiesc acum, aici, pentru cei ce vor să fie și să rămână cu poporul Meu de azi, cu cei crescuți cu slava cuvântului Meu.

O, nu înțelegeau ucenicii Mei cuvintele Mele, felul cum lucram Eu. Se scurg lacrimi din ochii lor acum, căci cetatea Samariei și cei din ea L-au mărturisit pe Hristos oaspete la ei după ce le-am grăit lor la fântână. O, fiilor, i-am avut

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

pe ei de la Tatăl dați Mie, nu că au voit ei aceasta, și de aceea ei n-au plecat când rând pe rând Mă părăseau cei ce Mă aflau. Dacă era după ei ar fi plecat și ei, căci greu le era să Mă înțeleagă, să Mă creadă. S-au mirat fără teamă când M-au văzut de vorbă cu femeia samarineancă la fântână, singur cu ea. N-au dat să înțeleagă ce fac Eu prin tot ce făceam. Le dădeam dreptate, dar nu se putea să nu lucrez lucrarea pentru care venisem de la Tatăl, căci venisem să-l scot pe om din împărăția lui satana, de sub robia lui.

În poporul Domnului era rânduială așezată pentru partea femeiască. Fetele tinere și cele de curând măritate și cele cu nume bun, o, nu ieșeau la fântână după apă decât în grup mai mare și numai dis-de-dimineață, când încă nu începea să se ivească pe cale negustori, caravane, călăreți, gărzi sau dromadere, căci erau puși în primejdie să le slăbească statura cea așezată, iar fetele erau în primejdie să fie crezute că ies la răspântii, la fântâni nu după apă, și de aceea își vegheau fetele viața și nu ieșeau și nu erau lăsate să iasă, și păstrau această rânduială a lor cei din casa lor. La fel mironosițele, femeii de nume bun, este scris că dis-de-dimineață s-au dus la mormânt cu miresme pentru trupul Celui răstignit, iar în alt timp al zilei nu se arătau. Desfrânatele însă nu lucrau tot așa. Ele ieșeau când voiau, așa cum samarineanca era ieșită la fântână după apă pe la ceasul al șaselea, dar și cu alte gânduri ieșea când ieșea.

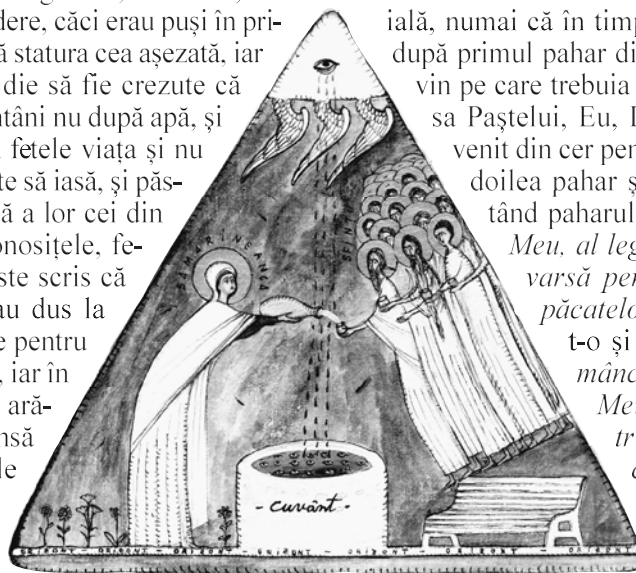
O, aveau dreptate ucenicii Mei, dar Eu eram din cer venit și aveam de lucru tot ceea ce am lucrat atunci, căci venisem să-i vindec pe cei bolnavi, pe cei pierduți în păcat, după cum am și lucrat. A fost însă un rod mare apoi adus Tatălui, căci samarinenii s-au umplut de Hristos, s-au hrănit din cuvântul Meu și au cunoscut pe Dumnezeu în Cel Care a fost găzduit de ei, iar Eu lucram lucrarea Mea cea de la Tatăl.

O, era prea greu să înțeleagă iudeii pe

Hristos în tot ceea ce Eu lucram. Magdalena, zburdalnică întâi, a cunoscut ea apoi sfințenia iubirii, starea care te ferește de iubirea de păcat, și pe care numai un mare păcătos o poate cunoaște după ce scapă de păcat, căci între cei ce păcătuiesc au păcatul de iubire, că nu ei se iubesc între ei, ci păcatul îi iubește pe ei, dar unde este Dumnezeu de iubire acolo este iubirea cea din cer, cea fără de păcat ca și Dumnezeu.

O, ce multe aveau de înțeles ucenicii Mei atunci, dar iată, acum înțeleg ei deplin. Eram la masa de cină adunat cu ei, cu cei doisprezece. Era datina la evrei pentru masa de Paști să fie un număr de doisprezece ca să poată sărbători Paștele. Eu tot așa a trebuit să fac pentru așezarea Paștelui Meu, Paștele cel nou, și M-am aplecat datinei lor ca să vadă ei că nu ies din rânduială, numai că în timpul ritualului Paștelui, după primul pahar din cele patru pahare cu vin pe care trebuia să le bea cei de la masa Paștelui, Eu, Domnul și Mielul Cel venit din cer pentru jertfă, am ridicat al doilea pahar și am spus binecuvântând paharul: *«Acesta este sângele Meu, al legii celei noi, și care se varsă pentru voi spre iertarea păcatelor»*, iar pâinea am frânt-o și le-am spus: *«Luați și mâncați, acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi, și să faceți aceasta spre pomenirea Mea, căci Eu nu voi mai lua Paștele cu voi până ce nu-l vom lua nou întru împărăția Tatălui Meu»*.

A fost mare nedumerire pentru ucenici, dar peste doar câteva zile le-a fost deslușită taina Mea cu ei atât cât a fost atunci să știe ei, și apoi Eu am băut paharul următor în vremea rugăciunii din grădina Ghetsimani, paharul morții Mele, și încă unul, pe cruce, când am spus: *«Mi-e sete!»*, și am primit oțet, vinul cel oțet și amestecat cu fiere, și apoi am sfârșit, și am așezat desăvârșit Paștele creștin, și s-a sfârșit atunci Paștele iudaic și am așezat biserica Mea și hrana ei pe masa ei, trupul și sângele Meu, jertfa Mielului

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

lui Dumnezeu pe cruce, Paștele creștinesc, iar Eu M-am așezat apoi în dreapta Tatălui și i-am așteptat pe ai Mei să vină lângă Mine bând și ei paharul Meu, mielui jertfii și ei pe altarul credinței pentru mărturisirea lui Hristos peste pământ, și apoi în cer li s-au deslușit taină după taină, iar acum ei privesc cu Mine taina Paștelui înnoit aici prin cuvântul Meu, prin venirea Mea cuvânt pe pământ pentru înnoirea lumii, precum este scris că o voi înnoi.

Așadar, nu umblați singuri, fii și fiice ale Ierusalimului. Nu ieșiți pe cale oricând, oricum, o, nu așa, căci este lege sfântă pentru poporul Domnului. Iată de ce am învățat acest popor și am spus: «Nu umblați singuri!». Cei ce umblă singuri sunt cei desfrânați, așa îi scrie satana pe aceștia și așa îi și face să fie apoi, și nu mai e nimic de spus peste aceștia, căci umblă singuri.

Iată povața nouă împotriva duhului în-gâmării și al părerii de sine, cu care satana doboară pe om: Fiilor, fiilor, în turma Domnului, și cei mari și cei mici cu lucrarea și cu purtarea, toți să se poarte în toată vremea în așa fel încât fiecare să se grăbească nu să se creadă sau să se dea mare, ci să se lupte cu toată iubirea cea cerească să se creadă și să se dea mic, căci pacea numai așa poate să se păstreze în casa Domnului, în turma cea sfântă a lui Hristos.

O, dacă nu poți așa, creștine, cu toată inima și purtarea și puterea ta, tu faci numai întunerie, numai rece, numai nesiguranță pe calea fiilor lui Dumnezeu, iar aceasta nu înfrățește, căci frați sunt numai cei ce se zidesc și se lasă zidiți.

Toți tot timpul, toți până la unul, nici dacă ați ieși o dată sau de zece ori pe zi din ograda binecuvântată pentru cei pecetluiți cu tot cu ograda lor, o, nu ieșiți, nu uitați să nu ieșiți cu nici un chip, decât cu apă sfințită, cu agheasmă în stielu-

ță și stropiți-vă și stropiți calea, că iar vă spun: vi se pun turnări pe cale din pricina neascultării de a nu ieși pe cale singuri, nepregătiți, o, că vă atrageți necazuri apoi, fiilor. E vremea nevăzută cum este, căci satana se ascunde cu pândă lui pe urma celor pecetluiți cu semnul lucrării cuvântului Meu, dar Eu, Domnul, văd de deasupra și vă vestesc ca să știți să vă îmbrăcați în paza cea din cer, cu ascultarea pentru cele ce Eu vin să vă învăț pe voi.

Iată, fiilor, știți multe de la Mine vestite și aveți păcat când le călcați, și nu vedeți numaidecât rodul cel rău, dar siliți-vă să țineți minte și să vadă satana aceasta. Fiți fiii cuvântului Meu, fiți fiii și fiicele lucrărilor lui Dumnezeu cu voi, fiți prin ascultare, fiilor. Preoții nu-i îndeamnă pe creștini să fugă de satana, că nici ei nu fug, dar mila Mea de voi și de ei e mare, e mereu, și de aceea veghez și vă învăț, fiilor.

Toți oaspeții cu care am venit la masa cea de azi a sărbătorii fântânii întâlnirii și a patroanei de lângă fântână, toți, toți ridică odată cu Mine privirea spre Tatăl, și spunem: Tată, miluiește poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta, rămășița Ta mică, totdeauna și până în vecii! Amin.

Fiilor, fiilor, muceniciți-vă firea și înviați întru iubirea Mea! Mulți își vor spune că nu vor putea, și aceștia vor merge ca și până acum cu purtarea și cu neascultarea, căci vai celor ce nu au frica de Dumnezeu ca înțelepciune a lor și care să-i ajute să nu cadă de sub povața Mea!

Iarăși ne vom strânge în sărbători și voi veni la voi cu sfinții, fiilor, cu sfinții Mei la masă cu voi, o, și dați-vă silința să fiți ochi și urechi la glasul cuvântului Meu, și fiți cuvântul Meu cel împlinit, împlinindu-l pe el, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

9/22 mai 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului

Această lucrare de cuvânt coborât din cer este calea Mea de venire a doua oară de la Tatăl la oameni. Eu, Domnul, Eu sunt acest cuvânt, Eu, și cei ce-Mi slujesc, culegând din gura Mea și împărțind peste pământ, ca să audă tot omul și să vină spre viață veșnică încă de pe pământ, viață fără de păcat, dacă omul

aude de la Dumnezeu și se alege să se despartă de păcat pentru viață cu Dumnezeu, iar cel ce aude de la Dumnezeu și nu se alege pentru Dumnezeu, acela rămâne slujitor păcatului, fiu al neascultării față de Dumnezeu și de salvarea cea de la Dumnezeu.

Eu îl iubesc pe om ca făptură a Mea, dar

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

omul nu Mă iubește ca Făcător al său. De la Mine are omul viață în trup, căci când se naște Eu îi dau sufletul și prinde duh de viață trupul și crește și merge apoi pe picioare. O, dar tu, omule, nu Mă lași să-ți fiu și să-ți rămân Părinte, nu vrei să-ți fiu Făcător, chiar dacă ai de la Mine viața în trupul cel din părinți, căci ți-am dat sufletul, dar mai știi tu aceasta?

Ce istorie rușinoasă are un popor care a călcat cu robie peste alte popoare și meleaguri, și ce soartă va avea în vecii! Ce istorie rușinoasă are un om care a călcat cu neascultare peste Dumnezeu și peste cuvântul Său de înviere a omului osândit de păcatul din el, și ce soartă va avea un așa om în vecii!

O, gândește-te, omule încreștinat, la ziua judecății vieții tale, când nici pârași, nici martori nu vei avea, ci numai cartea vieții tale deschisă cu toate cele până atunci scrise în ea. O, gândește-te cu durere și strigă cu durere spre mila Mea ca să te ajut să nu mai păcătuiești, că dacă nu Mă strigi plângând, greșești iar și iar și-ți umpli cartea vieții de păcatul nepăsării față de viața sufletului și de judecata care vine să te așeze lângă agoniseala ta cea fără de rod mântuitor. O, nu te bucura să nu fii văzut cu faptele vieții când asta vrei și cauți, ci teme-te de pedeapsa celor ascunse ale tale și nu mai căuta după întuneric ca să nu fii văzut și știut, că vine lumina și le scoate deasupra, și toate lucrează de la Dumnezeu, numai tu, o, numai tu, omule, numai tu lucrezi împotriva, numai tu nu-Mi lucrezi. Apa nu stă din mers și din lucru, lumina la fel. O, lucrează și tu, nu sta din lucrul vieții tale, căci lucrul vieții este să te pregătești să te întâlnești cu Dumnezeu, de la Care ai viață.

O, om lipsit de umilință, nu poți îndura umilința când ea vine din părți pentru lipsa ta de umilință înaintea Domnului și Făcătorului tău. Eu, Domnul, îți spun că mai mult decât păcatele tale din toată vremea nu te poate cineva umili mai mult. Tu însă dai să te arăți drept și meritos, dar dacă ar fi să fie așa ai iubi mai întâi duhul umilit înăuntru și în afara ta și ai primi cu aplecare curățirea păcatelor tale când vine spre tine umilire din părți, o, că multe păcate ai și tot faci ca să ai, și nu dai să te umilești pentru iertarea ta

cea de la Dumnezeu, căci tu râzi și glumești, te superi când cineva nu se poartă frumos cu tine, iar păcatul te scrie. Vezi ce pătești dacă n-ai harul care să lucreze cu tine pentru salvarea ta de sub mâna lui satana? Te cauți păcatul să te folosească dacă nu cauți tu lucrarea harului, o, și vine apoi nelucrare și mai mare, vine și tot vine dacă nu cauți să ai pe Dumnezeu în tine Stăpân ca pază împotriva păcatului vrăjmaș și însetat după om.

Îți trebuie îndrumător la tot pasul, omule, dar tu nu-l cauți, de parcă ți-ai hotărât soarta ca să rămâi cu cei păcătoși. O, umilește-te, că ești încreștinat cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

O, unde-ți este îndrumătorul, măi creștine, măi? Ce n-ai da să-l ai când vei căuta să-ți țină cineva parte împotriva amenințării care se va arăta ca să nu te scape satana din laț când toate se vor sorta la dreapta și la stânga!

Fiilor, fiilor, sunt cu voi în cetate, aici, cu praznic sfânt, și lucrăm cuvânt dătător de viață și ne împărțim cu el. Apa lucrează, vântul lucrează, soarele lucrează, lumina lucrează. Lucrați și voi pentru Dumnezeu, fiilor, așa cum Eu vă povățuiesc pe voi. Vă pregătesc să vă fac salvare și să fiți ușori, ca să vă iert pentru vremea când nu erați alături de cuvântul Meu. Vă pregătesc aparte, fiilor, ca să vă pot ridica pentru ocrotire, ca să vă întâmpin, ca să vă ies înainte în elipsa cea pregătită de Dumnezeu pentru cei ascultători acum, și veți vedea atunci cât de mult a însemnat ascultarea și pregătirea pe care v-o cer ca să vă pot ieși înainte și să vă cuprind în nor, precum este scris.

V-am cerut pregătire întreagă să aveți, fiilor. V-am învățat Eu tot ce trebuie să împliniți pentru ca să fiți ușori. Tot trupul care are duh de viață în el are mișcare de viață. V-am rugat pe voi să nu luați să mâncați, și nici de la trupuri să nu mâncați, pentru ca să fiți ușori, fiilor, iar voi M-ați ascultat și Mă ascultați. Vietățile nu sunt pentru hrana voastră, căci pregătirea cea de la Mine este mare și vă voiesc ascultători și pentru cei ce nu ascultă de pregătirea poporului Meu cel hrănit cu cuvânt din cer.

O, ascultați de Mine, fiilor, căci neascultarea este păcat greu! Când treci peste cel ce te învață sau peste cel ce te crește treci și peste

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

Dumnezeu, și de aceea nu mai ai pe cineva peste tine de care să asculți așa cum ascult Eu de Tatăl Meu și nu fac voia Mea cum nici pentru cruce n-am făcut de la Mine.

Părinții care despart de Dumnezeu pe copiii cu neascultarea lor sau copiii care despart de Dumnezeu pe părinți, aceștia pentru neascultare fac despărțire, pentru amestecul cel împotriva lui Dumnezeu, o, și M-a durut și Mă doare amar lipsa de milă unii pentru alții, și de aceea plâng în cuvânt și spun să fie pregătirea întreagă pentru fiii poporului Meu ca să nu mai pierd din ei, căci dureroasă va fi pe pământ și în cer despărțirea cea pentru neascultare de pregătirea cea cerută fiilor poporului cuvântului Meu.

Nu-l doare pe creștin când se desparte de Dumnezeu prin neascultare de cele cerute azi, după ce el merge o vreme cu Domnul, dar îl va dura când Mă voi despărți Eu de el, o, că nu se va putea altfel cu cel care se întoarce de la voiele Mele.

Nu te-a durut nimic când te-ai despărțit de Mine, dar te va dura, creștine, când Eu nu voi putea să fiu de partea ta, o, și nu vei găsi alin, căci a trecut vremea când umblam după tine, așa cum am spus în vremea acestei lucrări când vedeam cum se despart de Mine cei miluiți și neascultători ei apoi. Mă doare, căci aceștia vor primi dureri, durerile pe care ei le fac lui Dumnezeu, toate pentru cele pământești, trecătoare ca și iarba din câmp.

Am voit să nu taie din cruce creștinul, dar neîmplinirile înseamnă scurtarea crucii prin orice cuvânt călcat, după ce Eu te învăț, creștine, iar crucea scurtată nu te mai ajută să-ți sfârșești calea până la Mine, nu mai e întreagă nici crucea, nici calea.

O, atâția mieluți și mioare s-au dus de la Mine în lumea cea de păcat! Am strigat atâția ani: mioara Mea, stai lângă Mine, stai lângă păstor, că te vede lupul răzleață și vine când nu te aștepți, dar n-ai mai voit să stai și te-ai dus și

Mi-ai luat din staul și ai plecat doi câte doi și ai făcut rană lui Dumnezeu!

O, S-a aprins Duhul Meu după tine când ai căutat spre Mine și când ai voit părtășie cu Mine, și apoi n-ai mai iubit pe Dumnezeu, n-ai mai ascultat, fiule, iar Eu sunt pe urma ta cu dorul aprins și Mă uit ce mult te-ai tot răcit până ce s-a stins inima ta. Iată, dacă vii copil, urmează apoi vârsta căderilor din Dumnezeu, despărțirea de Dumnezeu pentru poftele minții și ale trupului, iar tu n-ai vegheat, fiule, împotriva acestor vrăjmași, care ți-au sfășiat veșmântul cel de nuntă și te-au lăsat dezgolit.

O, poporul Meu, o, fiilor, voi nu trebuie să trăiți viața voastră, ci viața Mea, căci altfel vă veți îndeletnici cu viața voastră. Voi trebuie să trăiți în

Hristos, și tot așa să și lucrați, ca să rămână pentru zestrea cea din cer ceea ce lucrați, și iarăși spun: vai celor ce-și trăiesc viața lor, căci se pierd prin ea cei fără de Hristos!

O, poporul Meu, stai de-a dreapta Mea până ce voi pune pe vrăjmașii Mei așternut piciorului tale ca să știe că te-am iubit, precum este

scris, căci am scris pe tine numele lui Dumnezeu și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. Și cine are urechi de ascultat cu ele glasul Meu, acela Îmi va deschide și voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine, așa este scris.

Și acum, fiilor, vă așez cu binecuvântarea Mea pentru așezarea praznicului de Rusalii, că vin cei adormiți la masă de pomenire pentru ei și rămân la praznic și le vom împărți mângâiere, căci trebuie să fim gata cu ridicarea lor, o, fiilor, ca apoi toți să ne întâlnim, și iată ce mare lucrare am de împlinit cu voi prin cuvântul Meu cu voi, și care se aude la cei din morminte ca să se ridice ei, fiilor, iar voi să știți cât sunteți de așteptați.

Pregătiți așadar așternutul în cetate pentru zi de praznic și ridicați porțile să intre Domnul cu sfinții, să vină Domnul cu oștirile de sus la

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

voi. Eu vă voi sprijini de sus și de jos și Mă voi îngriji să avem vreme prielnică, dar cereți la Mine ca să vă dăruiesc și ca să vă dăruiești, fiilor.

Împăratul creștin Constantin, și mama sa, Elena, lasă și ei binecuvântare peste voi, că-i am cu Mine ca să vă vadă cu Mine lângă voi, ca să vă dăruiască puteri sfinte, daruri sfinte ca unor fii de împărat, căci voi sunteți ai Mei, fiilor.

Iar și iar binecuvântare mare pentru așezarea praznicului Duhului Sfânt, și har lucrător pentru măreția serbării, fiilor, și pace vouă! Lucrați cu multă pace, cu mare ordine, cu dulce grăire, iar duhul ascultării să vă fie vouă de ajutor pentru gătirea acestor clipe de măreție sfântă, aici, pe meleagul Meu cu voi, o, fiilor. Amin.

20 mai/2 iunie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Nașterii Sfintei Virginia

E sărbătoare între cei din cer, fiilor din cetatea cuvântului Meu. Sfinții și îngerii aduc mângâiere mare trâmbiței Mele Verginica pentru ziua de pomenire a nașterii ei pe pământ între oameni acum nouăzeci și nouă de ani, și iată, peste un an ridicăm de la voi la cer serbarea ei cea de o sută de ani și carte de pomenire, fiilor, și tot poporul cel rămas pe cale cu Mine și cu voi și cu slava cuvântului Meu se va împodobi cu frumusețe românească, în veșminte plăcute lui Dumnezeu, și va întâmpina această zi și va fi scrisă în ceruri și în cartea Mea cu voi, și vom pune pe masă carte de aducere-aminte a lucrării Mele cu ea, cu trâmbița Mea pe pământ, că aleasă lui Dumnezeu a fost ea mai înainte de naștere, iar din pruncie în toată vremea apoi o pregătea cerul pentru lucrarea Mea cu ea, pentru trâmbițarea cea cerească în vremea Mea cu ea, căci la vremea hotărâtă de Tatăl cuvântul Meu a început să se scrie pe pământ, când prin gura ei izvoră râul cuvântului Meu, și de atunci sunt aproape șaptezeci de ani și este pe pământ cartea cuvântului Meu care grăiește de atunci și până azi, până la voi, că Mi-am făcut cale prin trâmbița Mea și M-am făcut cunoscut unui popor care se apropia să audă de la Dumnezeu, o, și am grăit cu acest popor prin trâmbița Mea, iar el a grăit cu Mine, că aveam cale pregătită, o, și frumoasă a fost vremea Mea cu Verginica Mea pe pământ, fiilor!

Veneam din cer la ea și Mă arătam ei, și venea și Tatăl, o, fiilor, și venea mama Mea Fecioara la ea și i se făcea pregătirea și am pregătit cărarea Mea prin ea, iar în anul 1955 am grăit prin gura ei primele Mele cuvinte, prin care Mă vesteam că-Mi voi ridica un popor și voi grăi cu el, și el cu Mine, și taine cerești deslușeam și le anunțam că vor veni spre lucrare, o, și am făcut

din această copilă trâmbița lui Dumnezeu, vasul în care Eu, Domnul, Mă deșertam cu cuvântul gurii Mele ca să se audă pe pământ grăirea Mea cu omul, fiilor.

Douăzeci și cinci de ani am sunat din trâmbița aceasta peste pământ, și țineam tainic lucrul coborârii Mele, căci satana a prins de veste încă de la început și a pregătit suferință și lacrimi pentru calea cuvântului Meu, cu care am mers din greu cu începutul Meu, dar trâmbițarea Mea a deschis cale largă pentru mersul Meu cuvânt peste pământ prin urmași, căci Eu, Domnul, Îmi las glasul deasupra celor ridicați spre Dumnezeu dintre cei hrăniți de Mine prin Verginica, și cuvântul Meu este scris și pus pe cale acum și merge și lucrează și luminează această lumină din lumină, iar Eu împlinesc cu putere Scriptura venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la oameni și Mă uit în Scripturi tot ce este de împlinit și lucrez prin cuvânt, ca să împlinesc apoi cuvântul, căci așa lucrează Dumnezeu de la început și până la sfârșit, până la noul început, fiilor, căci toate se fac noi, precum este scris.

Peste zece zile ne scriem în carte cu dumineca tuturor sfinților, cu sărbătoarea cea de acum nouăzeci și nouă de ani, ziua în care s-a născut pe pământ Verginica, prin care Eu am grăit mult cuvânt în toată vremea Mea cu ea. Vom ridica spre cer mulțumiri și slavă, o, fiilor. Vom grăi unii cu alții, căci Eu sunt cu voi în cuvânt, măi fiilor. Vom învăța să creștem tot mai sus, și numai cei ce ascultă înseamnă că învață, căci cum ar putea cineva învăța de la Dumnezeu dacă n-ar avea lucrarea ascultării pentru învățat și pentru împlinit?

O, fiilor, e mare lucrarea de ucenic al lui Hristos. Orice păstor ridică ucenici asemenea lui

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

ca să învețe păstoria, ca să aibă de la Dumnezeu și să împartă hrană, fiilor.

Ucenici de un lucru cu Mine trebuia să-Mi fac ca rod adus Tatălui, și așa am lucrat Eu acum două mii de ani, și am deslușit că nu poate fi ucenicul Meu cel ce nu ascultă ca și Mine, cel ce nu se leapădă de sine, de tot ce i-ar încurca lui lucrarea de ucenic al lui Hristos, căci ori ești al lui Hristos, ori nu, și nu poate fi și altfel, și am spus celor ce ar da să-Mi urmeze: *«Cine nu lasă pentru Mine mamă și tată, frați și surori, soție și copii, rude și averi și ranguri, nu poate fi ucenicul Meu»*.

O, nu înțelege creștinul acest adevăr. El crede că poate fi al lui Hristos cum voiește el să fie, dar nu este ucenic al Meu cel care stă amestecat cu ale lui, cu ai lui. Când Mi-am ridicat ucenici le-am spus lor să meargă în lume și să-și facă ucenici de același lucru cu lucrul lor și să-i boteze apoi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar aceștia se vor dovedi ai Duhului Sfânt prin semnele care le vor lucra, prin minunile pe care le vor arăta între fiii oamenilor, și așa se vor dovedi ei ucenici de un lucru cu Mine, ucenici ai lui Hristos, fără mamă și tată ei, fără soție și copii, fără nimic din ce au fost ei, și vor avea ei un trecut nou, cu Hristos, de Care ei sunt legați.

Iată, să nu se creadă creștinul oricum ucenic al lui Hristos, lucrător din partea Mea, dacă nu îl vor însoți pe el semnele care îi dovedesc ucenici ai Mei pe cei ce vin după Mine cu adevărată venire. O, n-am avut parte să am ucenici prin această măreață lucrare, că toți creștinii au ale lor și pe ai lor și nu pot fi ucenici, nu pot face minuni și semne așa cum ucenicii Mei fac.

Spuneam cândva prin acest râu de cuvânt: *«Ce lucru să-ți plătesc, creștine? Invidia, ura, clevetirea?»*. Cu durere spuneam aceasta între cei ce veneau să audă cuvântul Meu, căci voiam să am ucenici, să am urmași lucrători cu Duhul Sfânt prin lucrarea Mea cu Verginica. Am oftat, am suspinat și am mers din greu, dar am mers,

n-am stat din cuvânt, că am puterea toată dată de Tatăl și pot prin Tatăl și merg și nu stau. Mă doare însă, că nu știe creștinul ce înseamnă să fii creștin al acestui cuvânt. Nu s-a despărțit cel ce a venit să fie cu poporul Meu, nu s-a despărțit dintre ai săi, și stă așa și smintește pe cei ce fac tot așa, o, și nu-Mi pot ridica fii de un lucru cu Mine așa cum lucram acum două mii de ani prin ucenicii Mei, cărora le-am dat pe Duhul Sfânt și au lucrat ei minuni și învieri și vindecări, biruințe mari și credință de urmat.

Mă ascultă acum trâmbița Mea ceea ce Eu grăiesc acum, și se mângâie ea cu învățătura gurii Mele. Vine ziua duminicii tuturor sfinților și vom fi cu voi la masă, aici, și vom scrie cartea zilei și vom scrie mărturii, fiilor.

Și acum, iar și iar vă întăresc cu binecuvântare pentru așezarea praznicului Duhului Sfânt aici, unde Eu, Domnul, Eu și ucenicii Mei cei de atunci Ne vom așeza cu voi la masă și cu cei adormiți și pomeniți să vină și să ia mângâiere, fiilor.

Citiți între voi din Scripturi, fiilor, citiți lucrarea de ucenic al lui Hristos din unul în altul și veți desluși tot mai cu lumină ce lucrare are un așa ucenic care lucrează minuni și semne spre adevărarea asemănării lui cu Hristos, ca nu cumva să se învețe creștinul oricum să se numească ucenic. Le-am spus ucenicilor Mei când M-am despărțit de ei: *«Nu vă întristați că Mă duc de lângă voi, că dacă nu Mă duc nu vă este de folos, dar dacă Mă duc, vă pregătesc loc, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi, căci în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri»*, o, și atunci se vor întrista cei care n-au lucrat ca să devină ucenici ai lui Hristos, ca acolo unde sunt Eu să fie și ei.

Vom desluși mai luminos această taină, că voiesc să stârnesc râvna de lucru asemenea cu lucrul Meu prin cei ce dau să Mă urmeze, că iată, nu oricum își poate lucra creștinul o veșnicie cu Hristos, lângă Hristos, și să-I vadă fața și slava în lumea care vine, și iată, Verginica a lucrat lu-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

erare de ucenic și este ea acolo unde sunt și Eu, precum am făgăduit când am grăit ucenicilor Mei ca să pregătesc loc pentru Mine și pentru ei, pentru ucenici.

Acum cobor în voi și peste voi înțelepciunea și harul de sus pentru așezarea praznicului de Rusalii, fiilor, și voi sta deasupra cu cetele cerești și vom privi așternutul aici și toată truda cu care Ne veți întâmpina, și Ne veți desfăta ca niște ucenici sub lucrarea Duhului Sfânt, căci semne și simboluri ați pregătit mereu și Ne-ați ieșit înainte în sărbători și în bucuriile lor de la voi pentru Noi, cei de sus, fiilor. O, puneți-vă duhul la lucru lângă Duhul Meu ori de câte ori aveți de ridicat la cer

zile de praznic și de întâlniri sfinte, fiilor.

Aduceți Domnului inimi frumoase, sfinte, curate și dulci ca a celor din cer, și vi se vor întoarce vouă mari bucurii, mari mângâieri, o, fiilor.

Verginica vă așează acum sub binecuvântarea Mea și vă dorește ucenici ai Mei, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi, pentru plata lucrului cel asemenea cu lucrul Meu, fiilor.

Pace vouă acum, pace, fiilor, pentru așezarea serbării Duhului Sfânt! Stați în Duhul Sfânt, lucrați cu Mine și ca Mine și învățați mereu lucrarea Duhului Sfânt, lucrarea ucenicilor lui Hristos, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Sună îngerii din trâmbițe și vestesc în cer și pe pământ slava Duhului Sfânt în sărbătoarea Sa.

Mai înainte de zorii praznicului de Rusalii cetele cerești s-au strâns de venirea cu Mine în cetatea cuvântului Meu și intrăm, căci Ni se deschide, iar cartea Mea cu voi primește azi în ea mărturia acestei întâlniri, fiilor, cerul cu pământul laolaltă cu praznic de Rusalii, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Am cu Mine pe ucenicii Mei cei de atunci, iar voi îi aveți lângă voi pe cei de azi, care-Mi cred și Îmi înțeleg venirea Mea cuvânt pe pământ la voi și la ei, fiilor. Acest măreț dar, cuvântul lui Dumnezeu cu voi, cu oamenii pe pământ, nu-i place oricui să-l aibă și să-l împărtășească, dar celor ce Tatăl voiește să le descopere venirea Mea cuvânt spre oameni, aceia sunt cei ce vă înțeleg pe voi ca slugi ale lui Dumnezeu în vremea aceasta, ca vase în care toarnă și Se desăvârșește Dumnezeu împotriva necredinței de pe pământ înaintea Celui ce vine, precum este scris despre credința celor ce cred și Îl cheamă pe Hristos spunându-l: Vino, Doamne!

O, pace vouă, vouă și celor ce s-au adunat lângă voi aici pentru întâmpinarea Mea în zi de praznic de Rusalii, că am venit cu ucenicii Mei la praznic, fiilor, și suntem în cete cerești așezați deasupra și privim la voi!

O, pace vouă! Vă deslușesc Scripturile, măi fiilor. De ce lucrez Eu aici așa cu voi și peste

voi? O, este scris în Scripturi să nu fie pecetluită cartea venirii Mele cuvânt peste pământ, cartea Apocalipsei, pe care n-a voit biserica Mea de pe pământ s-o țină deasupra, pe masă, să nu fie pecetluită această carte, ci să fie cercetată și crezută, pentru ca omul să se pregătească pentru Domnul, Care vine, vine Domnul iar!

O, deschișteți-vă mintea și inima, voi, cei de pe pământ, care nu voiți să stați cu cartea aceasta deschisă ca să știți cuvintele din ea și să le vedeți împlinirea, căci se împlinesc iotă cu iotă, și nu se poate altfel!

Și iată sărbătoarea cea pentru praznicul Sfântului Duh, a treia Persoană a Sfintei Treimi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh! În vremea aceasta de slavă a Mea peste pământ prin cuvântul gurii Mele se împlinește Evanghelia lucrării Duhului Sfânt trimis de Mine după înălțarea Mea din răstignire spre Tatăl, căci am spus când M-am înălțat la cer că Duhul Sfânt va lua de la Dumnezeu și Se va vesti cu ele, cu cele ce vin să se împlinească între cer și pământ, că nu se putea să stea Domnul în cer fără de lucru după înălțarea Sa la Tatăl, o, nu, ci Tatăl lucrează și Fiul lucrează, și iată, Duhul Sfânt lucrează și va lucra. Amin.

O, pace vouă în zi serbare de Duh Sfânt, fiilor strânși sub slava cuvântului Meu, sub Duhul Sfânt Mângâietorul, Care ia de la Mine ca să vă dea, ca să Se dea vouă! O, fiilor, lăudați pe Domnul și bucurați-vă și bateți din palme, și aceasta înseamnă tot o laudă adusă Domnului prin

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

cântare și prin bucuria de a cânta slăvind pe Domnul! Bucuria cea mărturisită prin cântare izbucnește, și bate din palme cel ce se bucură de Domnul, și este laudă adusă Domnului, ca David când juca și cânta Domnului, ca poporul Israel când în vremi de serbări sfinte lauda pe Domnul sărind și cântând, bătând tobele și palmele, totul cu veselie și cu dragoste între popor și Dumnezeu, că iată, lumea cea păgână se bucură în bucuriile ei, dar creștinii cum să nu se bucure de bucuria lor cu Domnul și cu sfinții Lui?

Cântă păsărelele cerului și se umple văzduhul și pământul și omul de dragostea lor de Dumnezeu, de slava adusă Domnului lor din gurile lor mici ziua și noaptea, în zori și pe înserat când se duc spre odihnă. O, ar fi să se audă peste tot și creștinii cântând, așa ar fi să cânte și ei tot timpul, slăvind pe Domnul lor, pentru ca să-L atragă pe Domnul lângă ei și cu ei în sărbători și în zile de lucru, căci fără Mine nu poate omul nimic, nimic pentru el, chiar dacă el crede că poate. Poate, o, poate, dar pentru cele trecătoare, nu pentru cele cu care el rămâne din toată truda vieții lui, căci numai cele cu Dumnezeu lucrate, numai acelea pot pentru creștin, pentru om.

O, ce frumos aici, așternutul cel pentru oaspeți din cer și de pe pământ, ca în toate sărbătorile când voi gătiți așternutul pentru zile mărețe ale slavei Domnului cu voi, fiilor! Mângâieri Ne pregătiți când venim să fim cu voi. Mângâieri vă aducem și Noi, și duhul mângâierii îl împărțim de la unii la alții, de sus și de jos, fiilor. Iată cât lucru are Domnul de lucrat pe pământ cu cei din cer!

O, ce să fac, ce să lucrez cu cei ce Mă închid în Scripturi și în cer ca să nu vin, ca să nu mai vin și să lucrez pe pământ ca și acum două mii de ani, ba și mai mult ca atunci, precum este scris încă de pe atunci că voi lucra, nu că nu voi lucra? O, cum să nu lucrez, când este scris să împlinesc lucrare mare la sfârșit de timp? Și cum să nu vină timpul acesta când este scris să vină și să arate sfârșitul de timp și începutul înnoirii a toate?

O, deșteptați-vă înțelepciunea prin cele de sus venite peste turma creștină, peste biserica lui Hristos! Duhul Sfânt Mângâietorul aduce de la Mine pe pământ la voi ca să dați voi bisericii păs-

torite de voi, o, dar nu mai împărțiți rătăcire peste cei de sub voi dacă le sunteți păstori. O, nu le mai spuneți că totul e doar în Scripturile pe care le aveți la altar! O, nu așa, fiilor slujitori ai celor sfinte, nu le mai spuneți așa, și spuneți-le și voi ca și Mine, că Eu le-am spus ucenicilor că vor fi îmbrăcați în Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine și va aduce lor de știre toate câte Eu, Domnul, lucrez cu ei și cu urmașii lor din unii în alții. Este scris în Scripturi pentru cei ce au minte ca să priceapă cu ea, este scris că Scripturile lui Dumnezeu se vor face mai groase, căci Duhul Sfânt va lucra aceasta. Eu așa am spus, că din al Meu va lua și va aduce de veste peste pământ.

Am spus că voi trimite pe Duhul Sfânt, așa am spus, și așa voi ca biserica Mea să fie gazda de primire a vestirilor de sus, care vin pe pământ de la Dumnezeu ca să le știe oamenii și să le îplinească ascultând de Dumnezeu, așa cum ucenicii Mei au ascultat și au împlinit, căci le-am spus: *«Mergeți în toată lumea și faceți-vă ucenici de un lucru cu voi, botezându-i în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și aceștia în numele Meu vor scoate demoni din oameni, din locuri robite, și vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, de vor bea ceva de moarte vor rămâne vii, își vor pune mâinile pe bolnavi și se vor însănătoși aceștia»*.

N-aveam nici atunci mai mulți decât am acum, când vin iar și lucrez cu ucenici așa cum lucram atunci și Mă descopeream. O, tot așa lucrez și azi, tot cu puțini Îmi port crucea și venirea și cuvântul peste pământ, căci trebuie să fiu cuvânt peste pământ, că așa este scris.

O, nu vă mai tot ascundeți voi, cei ce păstoriți în nume de păstori ai bisericii Mele, nu mai pitiți cartea de care vă tot spălați pe mâini, și în care este scrisă slava cu care Mă voi întoarce de la Tatăl în cuvânt cu toată lucrarea Mea cea de la sfârșit de timp, căci cartea aceasta are scris în ea un cuvânt care spune să nu se adauge și să nu se scoată nimic din ea, ca să nu fie blestem pentru călcare de cuvânt, și să fie crezută și primită ca de la Dumnezeu cartea aceasta, și iată, ea se îplinește, o, și nu este minte care să vrea să înțeleagă cele scrise în cartea aceasta, de care voi vă ascundeți, căci duhului potrivit nu-i convine să

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

știe omul rostul acestei cărți, în care este scris să nu-i fie pecetluite cuvintele din ea, că vremea se apropie, dar iată cine se găsește să pună capac venirii Mele scrise în cartea aceasta nepecetluită, căci în ea este vestire dată de știre, nu este pecetluire, o, nu, ci este Domnul cu slava cu care vine să dea fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

O, dacă n-ar fi fost ținută de voi sub pecete această carte, ar fi fost mare minune pe pământ, ar fi Domnul cu oamenii mai mult, ar fi oamenii mai sfinți, dar satana și omul antichrist aduc peste oameni nepăsare de suflet și de Dumnezeu, de cele scrise în cartea aceasta că vor veni spre împlinire, precum sunt scrise. O, și dacă nu mai vrea omul de pe pământ să deschidă această carte și să creadă cele scrise în ea, va fi luat pe neștire de tot ce este scris să vină, o, că nu este minciună, ci este adevăr în cuvântul lui Dumnezeu din cartea aceasta, numită cartea lui Ioan, cartea Apocalipsei.

O, păstori ai bisericii lui Hristos, primiți și voi pe Domnul, Care păstorește cu blândete turma. Eu nu vă iau turma, ci doar voiesc s-o păstoresc din cer cu hrană caldă, proaspătă mereu, ca un Păstor Care are grijă să aibă turma hrană. O, nu vă iau turma. Eu sunt Păstorul Cel de sus al turmei, Păstorul Cel cu crucea, și voiesc ca voi să aveți turmă frumoasă, miei și mioare de soi, oi grase, pline de iubire și blândete, de sfințenie, și ca să am de ce să vă răsplătesc pentru rodul adus înaintea Mea, căci vă trebuie rod, și vi-l voi cere vouă dacă v-ați așezat păstori peste turmă.

O, toate, toate suferă de la om: și apa, și pământul și iarba de pe el, și soarele și luna și clipa, căci apa spală necurăția omului, iarba stă sub păcatul săvârșit de om pe pământ; soarele, luna, clipa sunt martori care văd omul păcătuind fără milă acestor faceri ale lui Dumnezeu, nu ale omului, iar omul le întinează cu toată necurăția din el, cu umbletul lui cel spre păcat, cu lucrul mâinilor lui pentru păcat, și pentru care Eu, Domnul, am stat cu mâinile bătute în cuie pe cruce de către omul lui satana, și cu picioarele la fel, pe cruce bătute, căci omul nu-și cuminește trupul, ci, din contra, și-l stârnește spre păcat și spre nesănătate, cu mult mai mult decât orice animal, o, cu mult mai mult, căci tot timpul face omul

păcatul cel despărțitor de Dumnezeu și iubit de satana, și iată, perdeaua de despărțitură dintre om și Dumnezeu este păcatul, prin care omul disprețuiește toată facerea lui Dumnezeu pentru păcatul săvârșit de el sub ochii lui Dumnezeu, Făcătorul cerului și al pământului și al omului.

O, e mare și slăvită plata ucenicilor Mei, a celor de un lucru cu Mine și nu în alt fel lucru. Le-am spus ucenicilor când ei Mi-au spus: *«Noi am lăsat totul și Ți-am urmat, Doamne»*, și le-am spus lor: *«Pentru că M-ați urmat, la nașterea din nou a lumii voi veni pe scaunul de judecată a faptelor, iar voi veți sta lângă Mine, pe scaune, și veți judeca de lângă Mine pe poporul Israel, din care suntem după trup»*.

O, așa este plata unui ucenic, și iată ce înseamnă ucenic: cel ce este lângă Dumnezeu, nu cu ai săi, nu lângă ai săi, dacă ai săi nu sunt de partea Mea și sunt în lume, o, că mulți au tot venit spre acest izvor de cuvânt, și au venit, au crezut, au împlinit și ei câte ceva sau mai mult de atât, și apoi s-au crezut ei fii ai acestui popor, dar ei nu erau pregătiți pentru mers cu această lucrare de cuvânt, și apoi pic cu pic s-au făcut îndărătnici, trufași, cârtitori, nemulțumiți, judecători, pretențioși, și așa cum erau nu-și dădeau seama că lovesc în obrazul Meu cu nestatura lor, iar Eu, Domnul, pe acest fel de creștini nu-i numesc fii ai poporului Meu, n-am cum să-i numesc cu Mine pe cale câtă vreme ei nu știu bine ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și ce îndatoriri are omul, și apoi ce îndatoriri are și Dumnezeu față de el, căci Eu nu-s dator nimănui, chiar dacă sunt plin de îndurare, dar iată, în numele frăției, vezi Doamne, ei s-ar vrea purtați în spate ca niște meritoși. Iar Eu le spun unora ca aceștia așa: O, pocăiți-vă de toată depărtarea voastră de Mine prin păcat, și nu vă mai dați acestei morți. Vegheați cu slujire pentru Dumnezeu ca să aveți minte bună în voi, căci fără lucrarea minții întru Hristos vă trage spre el păcatul, vine să vă doboare iar și iar, o, fiilor fără de lucru sfânt pentru Domnul, și-Mi faceți răni grele pe obraz și nu mai am cum să-l rușinez pe satana, care vă pătează când vă găsește fără de lucru sfânt, fără de Hristos în voi.

Aceasta am avut de adus de știre celor ce

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

dau să vină cumva după Mine fără să-i ajute mintea pentru taina lucrării de ucenic.

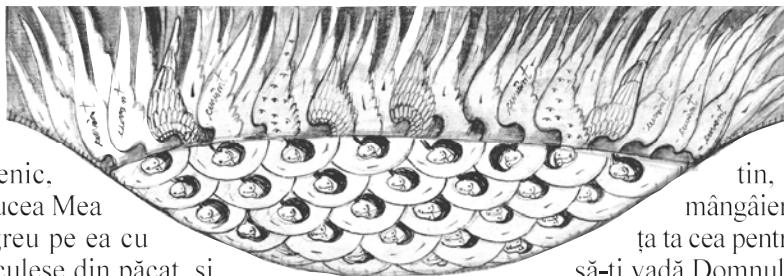
și care duce crucea Mea și nu se lasă greu pe ea cu ale lui poveri culese din păcat, și pentru care îi trebuie umilință, nu drepturi, o, nu, căci Eu am stat bătut în cuie pe cruce pentru păcatul fiecărui om, și care n-a dat și nu dă să se oprească cu păcatul.

Sunt Păstor cu milă și păstoresc cu milă. Acest așezământ, această cetate cu nume mare și sfânt, și peste care Eu, Domnul, Îmi rostesc cuvântul facerii omului nou, acest vârful de pământ este muntele Domnului, căci aici grăiește Dumnezeu peste cei de pe pământ, iar cel ce se apropie să audă trebuie să rămână sfânt apoi, ca Moise coborât de pe Horeb, după ce a stat de vorbă cu Domnul, din pară de foc rostindu-Și Dumnezeu cuvântul.

Duhul Sfânt Mângâietorul vine din cer peste pământ și păstorește pe cel ce Îl iubește pe Domnul, nu și pe cel ce nu iubește pe Domnul și ca Domnul, căci cum ar iubi pe Domnul cel ce nu este păstorit de un păstor sfânt?

Stau deasupra cu cetele cerești și avem în priveliște toată gătirea pusă înainte și masa cea de pomenire pentru cei adormiți, și iată-i mângâiați de Duhul Sfânt și de slava sărbătorii, o, și ce mângâiere le-ar mai trebui celor mângâiați de Duhul Sfânt Mângâietorul?

Cei adormiți nu sunt de plâns dacă biserica lui Hristos strigă la Domnul pentru ei. Cei morți sunt cei de plâns, nu cei ce așteaptă pe Domnul chiar și în mormintele lor. Așadar, nu este moarte, ci este mângâiere sau judecată, căci scris este: «Moarte nu va mai fi», nu va mai fi păcat, ci mângâiere sau plată pentru păcat, adică părerii de rău,

o, și ce bine este să ai cât ești cu trupul părerii de rău, măi fiule creș-

tin, iar acolo să ai mângâiere pentru umilința ta cea pentru păcatul tău, ca să-ți vadă Domnul învierea ta spre

El și să rămâi viu apoi pentru El.

Și astăzi vă mângâi, și mâine vă mângâi, fiilor, și iată, petrecem cu Duhul Sfânt Mângâietorul, Cel plin de povețe și de cuvânt mângâietor. Iau de la voi toată bucuria cu care ați întâmpinat venirea Noastră la praznic de Rusalii și împart la cei din cer. O, lăsați-vă plini de Duhul Sfânt, de suflet plin, fiilor! Veseliți-vă, cântați, jucați, slăviți pe Domnul bucurându-vă de El, și bateți din palme de bucurie, fiilor, că e zi de praznic sfânt, și toate să slujească slavei Domnului cu voi și cu cei adunați lângă voi pentru bucurii sfinte, fiilor, și apoi pentru multă sfințenie de duh și de trup pe calea cea spre Dumnezeu, spre muntele Domnului în sărbători, când Eu, Domnul, vin cu sfinții să stau cu voi.

Ucenicii Mei stau uimiți mai mult decât cuvintele duhului lor, și se hrănesc cu slava Mea cea dintre voi și cu multa împlinire a tainei venirii Mele pe pământ cu sfinții, fiilor. O, și azi stau cu voi, și mâine stau cu voi, iar voi fiți de același lucru cu Mine în fața celor ce vin să vadă și să știe că bun este Domnul cu cei mari cu iubirea din ei, cu cei ce cred prin acest cuvânt în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, cu Dumnezeu sărbătorit întru Treimea Sa în aceste zile de praznic de Rusalii.

Pace vouă, pace vouă, fiilor! În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, iar Eu sunt acolo unde sunteți voi ca să fiu cu voi, în loc pregătit pentru Mine și pentru voi ca să fiți voi voia Mea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 mai/12 iunie 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, ziua a doua

Cetele cerești au stat deasupra în duhul sărbătorii Duhului Sfânt și nu s-a ridicat masa de serbare și stăm cu voi și azi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, o, și avem de lucrat

lucrarea cea de ucenic al lui Iisus Hristos, fii de același lucru cu Mine înaintea celor ce se apropie de duhul venirii Mele cuvânt peste pământ în vremea Mea cu voi, căci cuvântul Meu de facere a

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

omului nou este pentru voi și pentru cei cărora Tatăl Meu voiește să li se descopere prin Fiul Său, prin Mine, iar Eu prin voi, fiilor, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar voi sunteți cuvântul Meu.

O, nu s-a strâns masa de serbare a Duhului Sfânt, și toți am rămas și am făcut veghe, lucrare de veghe, așa cum își au lucrarea cei din cer. Și încă cei adormiți au avut prilejul și minunea să-și odihnească duhul și dorul încă o măsură de zi și de noapte, popas cu mai mare bucurie pentru ei, și apoi masa se ridică și merge fiecare la lucrul cel împărțit de Tatăl, Noi, cei din cer, și voi, cei ce slujiți aici Tatălui, și punem înaintea Lui rodul lucrului cel din toate clipele care împreunează cerul cu pământul în lucrare cerească și duhovnicească, iar acest fel de lucrare, această lucrare e atât de tainică, încât nu pot s-o simtă, s-o cuprindă cu mintea și cu inima cei ce vin să petreacă cu Domnul în sărbători sub taina acestui munte sfânt, o, și e nevoie de multă, multă povăț, fiilor, și e nevoie de lucrare de ucenic ori de câte ori are Domnul aici pe cei ce se strâng la sărbători înaintea Sa.

Am luat plini de dor, Noi, cei din cer, tot ceea ce a fost pus pe masa de serbare aici, dar dorul celor din cer este altceva decât al celor ce vin de pe pământ la voi pentru venirea Mea la voi cuvânt, pentru venirea lor la voi pentru Domnul, Care vine să Se dea celor ce doresc după El.

O, fiilor, oricât aș aștepta Eu să văd creștin așezat după dorul Meu cel după om, dor lung de șapte mii de ani dorul Meu, Eu tot nu-Mi alin acest dor, care doare în Mine, căci omul este acoperit de mult, de prea mult pământ, căci așa este pe pământ cu omul, și de aceea arde dorul în Dumnezeu, dorul după omul care nu mai vine, că nu vine de tot cel ce vine să fie cu Domnul pe calea cea de pe pământ spre cer. Cele ce se văd, cele în care omul stă pe pământ îl țin prea mult pe pământ pe om, îi fac greu drumul, îi sting dorul prin care duhul îi tânjește fără să priceapă prea mult mintea lui, mintea cea omenească a omului.

Grăiesc câteodată grăire grea de pătruns de mintea celor care caută după Mine cu dorul din ei, o, fiilor. Acum două mii de ani am lucrat la fel de greu, de anevoios cu glasul Duhului Meu între ucenici, între cei de atunci mult nepricepuți pen-

tru tainele cele greu de pătruns ale căutării Mele după omul cel călător înapoi, spre raiul cel pierdut, și cu greu de deschis de puterea cea mică a omului îndurerat de pierderea raiului și a odihnei din rai, căci durerea aceasta, atât de vie în om în toată vremea lui de pe pământ, și apoi în vremea cea de până la venirea Mea cea cu slavă a zilei biruinței depline a Domnului, această durere nu se împacă oricum cu omul, căci omul nu pricepe ce caută în toată căutarea lui cea de la naștere și până la slava cea nouă, care va rămâne stăpână după ce fericirea cea veșnică va primi odihna deplină a lui Dumnezeu și a celor ce o caută între pământ și cer, câtă vreme pământul și cerul vor fi încă în așteptare, până ce toate, toate vor fi iarăși în Dumnezeu, o, fiilor.

Mă uit la om, o, și e greoi omul, iar dorul lui Dumnezeu crește și tot crește în urma omului care a închis raiul prin căderea lui din rai. Tânjește omul după raiul pierdut și crește în el tânjirea, o, și nu știe mintea lui să-și înțeleagă căutarea. De două mii de ani aștept să poată omul purta cu inima și cu mintea o lucrare măreață, deslușirea tainei dorului din om și din Dumnezeu, dor care-și tot așteaptă clipa întâlnirii, clipa care tânjește de o parte și de alta, în om și în Dumnezeu, o, și această taină mai are de așteptat pentru deslușirea ei de către om, iar așteptarea Domnului ține de mintea omului, care tot desparte și nu apropie clipa întâlnirii mărețe, Dumnezeu cu omul în taina veșniciei, clipă care trebuie să se petreacă în vremea timpului, nu după ce timpul își va sfârși calea și lucrarea sa, adică lucrarea omului care încă nu-și cunoaște casa și poarta ca să intre și să-și regăsească locul și obârșia, iar timpul îl ține pe om, și omul ține timpul pe cale și încă este așteptarea aceasta în lucrare, o, și greu îmi este să grăiesc despre aceasta cu omul, căci omul este prea greoi și fuge și tot fuge alergând, și de aceea Eu vin cuvânt pe pământ, că am de stat de vorbă cu omul mai cu adâncime de cuvânt, mai ca în cer, și timpul Mă apasă, și îl apasă și pe om, pe cel ce a înființat timpul.

O, fiilor, ori de câte ori am venirea Mea la voi aici, petrec cu voi și se ridică apoi masa de întâlnire și Mă întorc în Tatăl de fiecare dată cu tot ce aștept să pot grăi și să aibă cine să priceapă

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

pe pământ așteptarea Mea după om. E groasă perdeaua care Îl desparte pe Dumnezeu de om, o, fiilor. Țese omul la ea cu fir gros, și se face ea tot mai groasă, tot mai grea, mai de nestrăpuns ca să cadă ea și să se poată privi cei doi, care așteaptă din două părți.

Mă uit în sărbători aici, la întâlnirile celor de sus cu cei de jos. Cei ce vin, unii din ei vin ca la plimbare. Îi cred că vin cu dor, dar dorul din ei este neașezat, nu știu ce vor prin dorul din ei. O, nu este ascultare deplină de cele cu care Eu Mă rog de creștin să și le gospodărească așa cum se cuvine peste viața lui.

I-am spus lui Moise să se descalțe și așa să pășească pe locul din care i-am grăit, și i-am dat cuvânt de învățat și de priceput cu mintea. O, cum să fac să învețe creștinul locul lui Dumnezeu și întâlnirea lui cu Domnul și cu locul odihnei Domnului? O, e prea mare deosebirea între dorul lui Dumnezeu după om și dorul omului după Dumnezeu, și aceasta pentru că omul nu dă să înțeleagă ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ așa cum Moise a priceput când a venit să stea de vorbă cu Domnul pe muntele sfânt, de pe care el s-a coborât sfânt, nu s-a mai coborât om, o, și a pătruns el această taină și am putut atunci să-i spun: *«Voi face din tine un dumnezeu pentru poporul Israel și vei merge să-l scoți din robie»*.

Fiilor, fiilor, a lucrat apoi Moise numai cu Dumnezeu, numai de la Dumnezeu, și a simțit mai apoi pe calea spre Canaan cu poporul întoarcerii în țara făgăduinței, a simțit Moise ce înseamnă să lucreze măcar o clipă fără Dumnezeu, căci au avut apoi de îndurat suferință și jale grea și el și Dumnezeu, dar și poporul cel îndărătnic, prin care Moise a șchiopătat pe cale, căci omul nu știe ce înseamnă ucenic și ce înseamnă Dumnezeu, o, și n-a știut Israel să înțeleagă lucrarea lui Moise ca ucenic al Domnului și ca un dumnezeu al poporului, ca un trimis, așa cum și Eu am fost Trimisul Tatălui acum două mii de ani,

și a pățit Moise așa cum am pățit și Eu atunci din partea poporului, o, și iată, nu cade perdeaua cea care desparte între Dumnezeu și om, iar Eu voiesc să pregătesc un popor, fie el cât de mic, dar să am peste tot sămânță nouă și să înnoiesc pământul din loc în loc, să-l curăț cumva de spini, să am ucenici sfinți și fără de spini, ca să am putere peste pământ prin cei sfinți și să-i răscumpăr Tatălui pe mulți apoi, o, și aș da drumul vremii minunilor sfinte, dar Îmi trebuie sfințenie în om, Îmi trebuie ucenici sfinți, o, fiilor. Am stat cu voi și azi și v-am deslușit durerea Mea și durerea omului, dar omul nu și-o pricepe pe a lui așa cum Și-o pricepe Domnul pe a Sa.

Iată, lucrați acum, lucrați lucrare de ucenic, fiilor, căci o aveți împărțită s-o lucrați. Aș vrea să fie mai mult văzut cerul când vine la voi cu locuitorii lui. Aș vrea, dacă ar vrea aceasta și cei ce se adună la întâlniri cu Domnul aici, o, aș vrea să pot să-Mi spun dorul care apasă și așteaptă, o, fiilor.

Acum Ne aplecăm pentru găzduire cu mulțumire pentru truda pregătirii popasului sfânt aici, fiilor. Vă voi povățui mereu, o, fiilor. Așa lucrăm și cu ucenicii cei de atunci, și așa Mi-am scris în vremea aceea cartea Mea cu ei. Așa o scriu acum și pe cea cu voi, cartea Mea cu voi, cartea lui Dumnezeu cu oamenii pe pământ în vremea Mea cu voi.

Am un suspin dulce în Duhul Meu acum. Am rupt o frântură din el și din Mine și am pus-o acum în cartea Mea din ziua aceasta cu voi. Suspin de dor, fiilor, suspin până ce va fi pe pământ om care să priceapă golul dintre cer și pământ și care-L ține pe Domnul ascuns de ochii omului.

Acum, pace vouă, și pace celor ce au propozit aici, cu Noi și cu voi! Și iarăși ne vom întâlni și iarăși ne vom alina de dor, iar și iar, o, fiilor.

Și pregătiți acum sărbătoarea duminicii tuturor sfinților, duminica sărbătorii în cer a lui Verginica, trâmbița Mea, trâmbița lui Dumnezeu, și vom fi aici cu voi și vom scrie în carte mărturiile, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2022

